

“ఆ... పాప్ కార్న్... పాప్ కార్న్...” పదేళ్ళ కుర్రాడు అరుస్తున్నాడు.

“మమ్మి పాప్ కార్న్.. పాప్ కార్న్ కావాలి మమ్మి” నాలుగేళ్ళ మయూరి గొడవ చేస్తోంది.

“బాబు చిల్లర లేదు గాని... నువ్విక్కడే వుండి అరుస్తుంటే పాప మరింత ఏడుస్తుంది.

కాస్త అటు ప్రక్కకి వెళ్ళి అమ్మకో బాబు...” బ్రతిమాలుతున్న ధోరణిలో అన్నది.

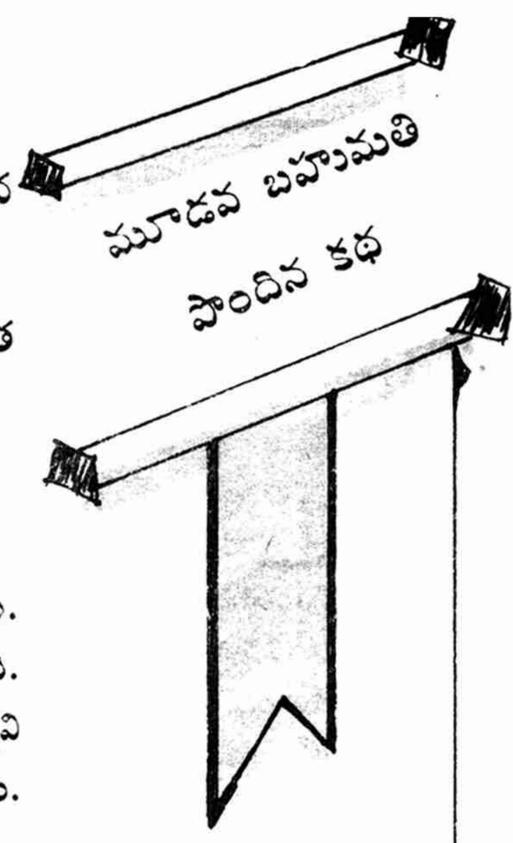
“నా దగ్గర చిల్లరుందమ్మ. ఎంత కావాలో చెప్పండి ఇస్తాను” అన్నాడు వాడు.

తబ్బిబ్బు పడింది శైవలీ... మూడు రోజులైంది తిరుపతికి వచ్చి. ఇప్పుడు తిరుగు ప్రయాణం. క్రింది తిరుపతికి వెళ్ళడానికి టిక్కెట్ల కోసం క్యూలో నించున్నాడమె భర్త. వెళ్ళి కూడా గంటైంది. ఐదేళ్ళ ఫణీంద్ర బూరల కోసం, మూతార్లాన్ కోసం వుండుండి నస పెడుతున్నాడు. పాప పల్లవి పాప్ కార్న్ కావాలని మారాం చేస్తోంది. డబ్బులు మొత్తం ఎప్పుడూ ఆయన చేతుల్లోనే వుంటాయి. ఆమెకెంత కావాలో అంత అతన్నడిగి తీసుకోవాల్సిందే.

“ఏమ్మా... ఓ ప్యాకెట్ ఇచ్చేదా...” పాప్ కార్న్ అమ్మే కుర్రాడు అడుగుతున్నాడు.

“డబ్బులు అయ్యగారి దగ్గరున్నాయి... ఆయనేమా క్యూలో వున్నారు. నువ్వెళ్ళు బాబు” వివరణ ఇచ్చుకుంది.

“మరల్లా వెప్పొచ్చు గదమ్మా, చిల్లర లేదంటే పోని నా దగ్గరున్నాయి, ఇద్దామను కున్నాను” పెద్దగా ఇకిలిస్తూ అన్నాడు వాడు. శైవలీ ముఖం చిన్నబుచ్చుకుని చుట్టూ చూసింది. ఒకరిద్దరు ఇటే కుచూహాలంగా

చూస్తున్నారు. ఇలా జరగడమామెకు మొదటి సారి కాదు. తన కోసం ఏదన్నా కొనుక్కోవా అన్నా అతనిష్టపడి ఇస్తేనే కొనుక్కోవడం.

ఉండుండి ఫణీంద్ర “మూతార్లాన్ కావాలి” అని ననుగుతున్నాడు. పాప అయ్యా, ఇల్లా పరుగులు పెట్టా కూల్ డ్రింక్ల వాడి వెంట, పూలబుట్టల వాళ్ళ వెంట పడ్డా అది కావాలని మారం చేస్తుంటే పాపని భయపెట్టా, నచ్చ చెబ్బా తెచ్చి ప్రక్కన కూర్చోబెట్టుకుంటున్నది. మళ్ళీ ఏదో ఒక సందు చూసుకుని పాప పరుగు పెట్టుంది. తన దగ్గర డబ్బులు వుంటే పిల్లలు అడిగినవన్నీ కొనిచ్చేదని కాదు. వాళ్ళు అడిగిన పది కోర్కెల్లో తనకు సబబనిపించింది ఒక్కటైనా తీర్చి మిగతా వాటి విషయంలో నచ్చచెప్పేది. ఏది అడిగినా ఒక్కటి కొనివ్వని అమ్మను చూసి మండి పడ్తున్నారు పిల్లలిద్దరు.

అంతలో బుట్టనిండా గిర్ర గులాబి పువ్వులు పెట్టుకుని పూలు... పూలు అంటూ వచ్చాడో కుర్రాడు. అవి చూసి పాప-

“పూలు... పూలు” అంటూ చిన్నగా రాగం మొదలుపెట్టి గట్టిగా విందులుజేయడం మొదలు పెట్టింది.

చుట్టు ప్రక్కల అందరూ ఇటే చూడడమే కాదు.. ‘పసిపిల్ల అడుగుతోంది. పోనీ పువ్వే గదమ్మా కొనియ్యకపోయావా?’ అని సలహా లిస్తున్నారు. శైవలీ పాపను సముదాయించలేక ఒక్కటంటింది.

అంతలోనే పాపని కొట్టినందుకు బాధపడ్డా ఈయన తొందరగా వస్తే బాగుండు. ఏం మనిషి... పెళ్ళాం చేతిలో ఐదు రూపాయి

* వనితాణ్యోతి, జూన్ 1990 *

లుంచాలంటే ప్రాణం వస్తుంది. పిల్లలకేం తెల్సి విషయాలన్నీ... ఒకటే అల్లరి చేస్తున్నారు... చిరాకు, బాధ మేళవిస్తున్నాయామెలో.

ఓ పది నిమిషాల్లో పురుషోత్తమ్ వచ్చాడు టెక్నెట్లలో. అప్పటికే నాలుగైదు బస్సులు వెళ్ళిపోయాయి. ఏడుస్తున్న పాపను సమీపించి-
 "ఎందుకేడుస్తున్నావమ్మా పాప..." పాపని ఎత్తుకుంటూ అడిగాడు.

"పాపికార్న్ కావాలట... పువ్వులు కావాలని, బిస్కెట్లు కావాలని ఒకటేమిటి చూపించి దల్లా కావాలని ఒకటే ఏడుపు... బాబుకేమో మాతాల్లా కావాలట. మీరేమో నా చేతుల్లో పది రూపాయిలు కూడా వుంచరు..." నిష్కారంగా అన్నది కైవల్లి ఆ మాటలు వినిపించుకోవట్టే.

"ఏమ్మా పల్లవీ... పువ్వులు కావాలా... ఏ అబ్బీ ఇటురా..." అంటూ పిలిచి రెండు గులాబి పువ్వులు కొన్నాడు. రెండు పాపికార్న్ ప్యాకెట్స్ కొని పాపకొకటి, బాబుకొకటి ఇచ్చాడు.

"ఒక పువ్వు మమ్మీకియ్యమ్మా..." అన్నాడు.

"నేనివ్వను..." గట్టిగా చెప్పింది పాప.

"ఎందుకమ్మా..." పురుషోత్తమ్ అడిగాడు.

"మమ్మీ బాడే.. నాకు పాపికా.. పూలు... బిస్కెట్ ఏమీ ఇవ్వలేదు" చెప్పింది పాప ముద్దుగా. పెద్ద జోక్ విన్నట్లుగా పగలబడి నవ్వాడు పురుషోత్తమ్. కైవల్లి మనసు చివుక్కుమంది. పాప పువ్వు ఇవ్వవంతుకు కాదు. పిల్లలిద్దరి దృష్టిలో తాను పలుచబడ్తున్నందుకు.

* * *

"నమస్తే మాజీ... మై హూ గుర్కాలాలా..."

"ఏం కావాలి...?"

"పైసలు... జీతం" అన్నాడు.

జీతమంటే ఎంతో కాదు. రాత్తుళ్ళు కాలనీ కాపలా కాస్తున్నందుకు ఇంటికి ఐదు రూపాయిలు. లోపలికి వెళ్ళి పురుషోత్తమ్ బ్యాగ్ వెతికింది. డబ్బులు లేవు. తన పర్స్ వెదికింది వుండవని తెల్సి...

"చిల్లర లేవు బాబు. రేపురా..." తన దగ్గర కనీసం ఐదు రూపాయిలు కూడా లేనందుకు

* వనితాజ్యోతి, జూన్ 1990 *

ఇది నిజం

అప్పడే గుచ్చులోంచి బయటకు వచ్చిన మొసలి పిల్ల తన గుచ్చుకిన్నా మూడు రెట్లు పెద్దదిగా వుంటుంది.

కించపడుతూ చెప్పింది.

మర్నాడు కూడా పురుషోత్తమ్ ఆఫీసుకు వెళ్ళాకే వచ్చాడు.

"అయ్యోయ్యో ఆయన్నడగడం మరచిపోయాను... రేపురా తప్పక ఇస్తాను" అన్నది. నిజానికి కైవల్లి కాదు మరచిపోయింది. రేపొద్దున్న ఇస్తానులే అని చెప్పి ఇవ్వడం మరచి వెళ్ళాడు పురుషోత్తమ్. రాత్రి భోజనాలప్పుడు మళ్ళీ అడిగింది. "ఇవ్వచ్చులే" అన్నాడు. ఇవ్వలేదు. తెల్లవారాక గూర్కా మళ్ళీ ప్రత్యక్షమయ్యాడు.

"పాపికార్న రూపాయి కోసం పది సార్లు తిప్పితారేమమ్మా..." అన్నాడు.

కైవల్లి మనసు ముడుచుకుపోయిందా మాటకు. ప్రక్కంటావిడ దగ్గర అడిగి తీసుకుని ఇచ్చింది. తనకు సంపాదించుకోగల శక్తి వుండి కూడా అన్ని ఆర్థికావసరాలకు అతనిపై ఆధారపడి అందరితో అవమానింపబడడం - మరోసారి చాలా బాధపడింది కైవల్లి.

* * *

బయట ఏదో డబ్బుల మోత వినిపించడంతో పని ముగించుకుని అప్పడే ఓ కునుకు తీస్తున్న కైవల్లికి మెలకువ వచ్చింది. ఇంతలో తలుపు మీద ఒక్క ఒక్క మని చప్పుడైంది. వెళ్ళి తలుపు తీసింది.

"అమ్మా అనాధాశ్రమం నుండి వచ్చాం. మీకు తోచిన సాయం చెయ్యండి" అన్నాడో పన్నెండు, పదమూడేళ్ళ కుర్రాడు.

"నా దగ్గరిపుడు డబ్బులు లేవు బాబు. మరోసారి రా.." తల దించుకుని చెప్పింది కైవల్లి.

"ఎందుకమ్మా అట్లా చెప్తారు... మీరు చదువుకున్న వారిలా వున్నారు. మాలాంటి అనాధలకి ఓ రూపాయి సాయం చేస్తే

ఇది నిజం

ఇంగ్లాండ్లోని యూక్యైన్లకు చెందిన థామస్ వెడ్డెర్స్ ముక్కు పొడవు 50.25 సెం.మీ. ఇది ప్రపంచంలో పొడవైన ముక్కు.

నిమమ్మా... చదువుకునే పిల్లలనుమ్మా... మీ పిల్లకి అవసరమొచ్చినా అన్నింటికి మీరున్నారమ్మా... మాకే అపద వచ్చినా ఎవరున్నారమ్మా... మీ లాంటి తల్లిలే దయ తల్లారీ"

ఆ బాబు అలా వెలుతుంటే ఆ బాబు కేమి సహాయం చెయ్యలేని తన స్థితిని తనకే కన్నీళ్ళొచ్చాయి. తన భర్త గెజిటెడ్ ఆఫీసర్. భార్య ఉద్యోగం చెయ్యడం ఇష్టం లేని సగటు మొగాడు. ఆడవాళ్ళ చేతిలో పది రూపాయిలు పెట్టడానికి సాధిక కారణాండిగే మొగవాళ్ళలో ప్రథముడు. ఈ బాబుకి ఏం చెప్పి సమాధాన పర్చారీ.

"బాబు... సార్ ఆఫీస్ కి వెళ్ళారు. నా దగ్గర నిజంగా డబ్బులులేవు... వుండు ఇవ్వడే వస్తా..." అంటూ లోనికి వెళ్ళి... ఫణింద్ర కోసం కొన్న రెండు కొత్త నోట్ బుక్స్ తెచ్చిచ్చి "ఇవి నీ కేసున్నా అవసరమైతే వాడుకో" అని ఇచ్చింది. ఆ బాబు సంతోషంగా తీసుకున్నాడు. ఆ బాబుకి ఏదో ఒకటి ఇవ్వగలిగినందుకామెకు తృప్తిగా అనిపించింది.

పెచ్చైన కొత్తలో "నిమండీ... ఇక్కడ జానియర్ కాలేజీలో లెక్చరర్ పోస్ట్ భారీగా వుండటం... అస్త్రై చేద్దామనుకుంటున్నాను" అని చెప్పింది.

"నో... నో నఫింగ్ డూయింగ్... ఆడ వాళ్ళెంతో సుకుమారులు... ఇంట్లో పనిలోనే అలసి పోతారు. మళ్ళీ ఉద్యోగాలు అని చేసి ఇంటా బయటా ఎందుకు శ్రమ. అదీ కాక ఇంటికి రాగానే సుపు కనిపించకపోతే నాకు పిచ్చెక్కిపోతుంది సుమా..." ఆమెను దగ్గరకు తీసుకుని చెప్పగానే కరిగిపోయింది.

ఓ ఆరైల్లు గడిచాక మళ్ళీ అడిగింది.

"నిమండీ, ఎం.ఎ. చదివి ఊరికే ఇలా ఇంట్లో కూర్చోవడం నాకేం నచ్చడం లేదు. నేనూ ఏదో ఒక ఉద్యోగంలో చేరిపోతాను..."

"ఇదిగో కైవల్లి ఇంకోసారి ఉద్యోగం ప్రసక్తి తేకు నా దగ్గర. ఇంతవరకూ మా ఇళ్ళలో ఆడవాళ్ళెవ్వరూ ఉద్యోగాలంటూ బయటకు వెళ్ళి పది మంది మగాళ్ళ మధ్యన కూర్చుని ఉద్యోగాలు వెలగబెట్టలేదు. నీకూ ఆ అవసరం లేదు" ఇచ్చితంగా చెప్పేసిన అతడ్ని చూసి నివ్వెరబోయింది. ఆడది ఉద్యోగం చేయడం అతని దృష్టిలో ఎంతో హీనమని గుర్తించి అమితంగా బాధపడింది. ఒకటి రెండుసార్లు తీవ్రంగా ఎదురించి పోట్లాడింది. అతను

వీళ్లేదు అనే అన్నాడు.
 “అలాంటప్పుడు ఎం.ఎ. చదివిన నన్నెం
 దుకు చేసుకున్నారని” నిలదీసింది. ఇంత
 చదువు వ్యర్థం కాదా అని బాధపడింది.

“ఇంటి దగ్గర నీ పిల్లల్ని సరిగ్గా చదివించుకో
 వాలు...” అన్నాడు వెక్కిరింపుగా. అతని
 మాటల ధోరణికి విసిగిపోయి... అతనితో
 వాదించి లాభం లేదని తెలుసుకుని మౌనంగా
 ఊరుకుంది. అతన్ని ఎదిరించి నీ పని చేసే
 ధైర్యం లేకపోయింది. భార్య ఉద్యోగం చేయడం
 ఇష్టం లేకపోయినా కనీసం తెచ్చుకున్న జీతం
 ఇద్దరూ కలిసి చర్చించుకుని ఓ వద్దటి ప్రకారం
 ఇద్దరూ ఖర్చు చేసుకున్నా కొంత నయం. ఆ
 వద్దటి లేదు. ఆమెకేం ఖర్చులుంటా యని
 అతని ఉద్దేశం. ఆ అనవరమేదో వచ్చాక అతనికి
 చెప్తేనే ఇస్తాడు. నెల మొత్తం మీద ఆమె
 చేతికివేడి వదో, ఇరవయ్యో... ఎంత కాం
 మిలా... బాధగా ఆలోచిస్తూ... కలత నిదుర
 పోయింది కైవల్లి.

* * *

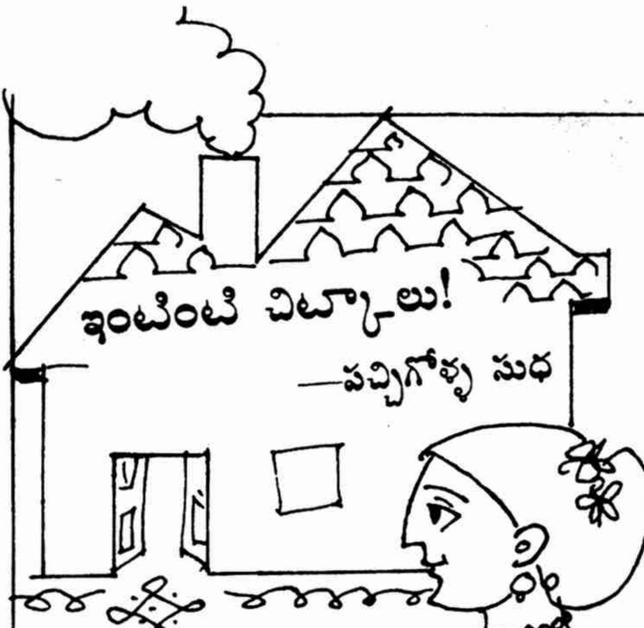
అమ్మా... అమ్మా... చెల్లి పడిపోయింది.
 రక్తమొస్తుంది... ఫోన్ ద కంగారుగా అరిచి
 చెప్పేసరికి చేస్తున్న పనాపి ఒక్క పరుగున
 పాపను చేరుకుంది. బోర్లా పడ్డదేమో పళ్ళు
 కరుచుకపోయి వోరంతా రక్తం. మోచేతికి రాయి
 తగిలినట్లుంది. లోతుగా గాయమైంది. పాపనా
 స్థితిలో చూసి ఆందోళన పడిపోయింది.
 గాయాలు కడిగి పాపను భుజాన వేసుకుని
 బాబును ప్రక్కంట్లో ఆడుకొమ్మని చెప్పి
 దగ్గర్లో వున్న క్లినిక్ కి బయలు దేరింది.

ప్రక్కంటామెను “ఓ ఇరవై రూపాయి
 లంటే ఇవ్వండి. వారు రాగానే ఇచ్చేస్తాను”
 అన్నది.

“అయ్యయ్యా! ఇందాకే యాబై వోలుంటే
 పనుందని ఆయన తీసుకెళ్ళిపోయారు” అన్నది.
 ఏమైతే అదైందని డాక్టరు దగ్గరకు బయలు
 దేరింది ఉత్త చేతులతో.

డాక్టర్ గాయాలకు మందు రాసి ఇంజక్షన్
 చేశాడు. అప్పుడు చెప్పింది కైవల్లి.

“డాక్టర్! పాప పడిపోయిందన్న కంగారులో
 పర్వ మర్చిపోయి వచ్చాను. ఈ ప్రక్క పండు
 లోనే మా ఇల్లు. రేపు తప్పకుండా వచ్చి మీ ఫీజు
 స్తాను” అబద్ధం చెబుతున్నందుకు, చెప్పా ల్పిన

* కరాచీ మాక పురుగు పట్టకుండా నిల్వ వుండా
 లంటే దోరగా వేపుకుని డబ్బాలో వుంచు
 కోవాలి.
 * దోసకాయ కొద్దిగా ముగ్గితే దాన్ని పారేయ
 కుండా చక్కాల్లా పన్నగా తరుక్కుని ఎండలో
 గలగలా ఎండనిచ్చి, వడియాల్లా నూనెలో వేపు
 కుని, ఉప్పు, కారం చల్లుకుని తింటే బాగుం
 టాయి.
 * బెండకాయ పులుసు నీటిని వార్చినట్టుయితే,
 వార్చిన పులుసు పారబోయకుండా తగినంత
 ఉప్పు, కారం వేసుకుని పోపు పెట్టుకుంటే చాలా
 బాగుంటాయి.
 * అద్దం మరకలు పడితే ఫేస్ పాడర్ అద్దం
 మీద చల్లి, కాగితంతో తుడిస్తే అద్దం కొత్తదిగా
 కనిపిస్తుంది.

తన పరిస్థితికి సిగ్గుపోతూ చెప్పింది.
 “ఇట్నాల్ రైట్...” అంటూ మందులు
 రాసిచ్చాడు.
 “ఆ రాత్రి... గెజిటెడ్ ఆఫీసర్ పురు షో
 త్రవ్వుతో కైవల్లి ఎం.ఎ. చాలా పెద్ద గొడవే
 పెట్టుకుందామనుకుంది. కాని మౌనంగా ఊరు
 కుంది. ఏదో ఆలోచిస్తూ పడుకుంది.

* * *
 మర్నాడు ఉదయం బాబుని క్లాస్ కి పంపి
 వాళ్ళ హెడ్ మిస్ట్రెస్ ని కల్చుకుంది. “మేడం
 మీరిది వరకు మీ స్కూల్లో వర్క్ చెయ్యమని
 అడిగారు. అప్పుడు మా పాప చాలా చిన్నది.
 ఇప్పుడు పాపకి మూడేళ్ళు నిండాయి. పాపని
 స్కూల్లో చేర్చించి నేను కూడా జాబ్ చేద్దా
 మనుకుంటున్నాను. మీ స్కూల్లో పోస్ట్ దైనా
 ఖాళీగా వుంటే...” అన్నది.

“దబ్బ్ గుడ్. శేట్ గానైనా ఓ మంచి
 డెపిషన్ తీసుకున్నారు. జాబ్ ఇస్తాను. కాని మీ

* జలుబు చేస్తే మిరియాలు పొడిగా చేసి
 నేతిలో దోరగా వేపుకుని, తగినంత ఉప్పు
 వేసుకుని అన్నంలో కలుపుకుని తింటే జలుబు
 తగుతుంది.
 * నిమ్మరసంలో పంచదార కన్నా, ఉప్పు
 ఉపయోగిస్తే మంచిది.
 * ప్రతి కూరలోనూ నీళ్ళకు బదులుగా పాలు
 పోస్తే, రుచితోపాలు ఆరోగ్యకరం.
 * అరటి పండు రోజూ ఏదో సమయంలో తినే
 కన్నా, రాత్రి పడుకోబోయే ముందు తింటే
 మంచిది.
 * బీర తొక్కలు పారేయకుండా అన్ని పచ్చళ్ళు
 వలె పచ్చడి చేసుకుంటే బాగుంటుంది.
 * చేతికి జిడ్డు అయినప్పుడు ముందు గుడ్డతో
 తుడుచుకుని, ఆపై పబ్బు పెడితే త్వరగా
 పోతుంది.
 * స్టీలు గిన్నెలు కడిగిన తర్వాత పొడి గుడ్డతో
 తుడిస్తే కొత్తవిగా వుంటాయి.
 * భోజనం మధ్యలో నీరు త్రాగడం కన్నా
 భోజనం ముగిసిన తర్వాత నీరు త్రాగితే
 మంచిది.
 * కందిపప్పు త్వరగా ఉడకాలంటే వంటపోడా
 ఉపయోగించేకన్నా అరగంట ముందుగా నాన
 బెడితే మంచిది.
 * కూరల్లో పసుపు వేయడం ఆచారం కాదు,
 ఆరోగ్యం.

ఎం.ఎ. చదువుకు సరిపడ సాలరీ ఇవ్వలేను.
 నాలుగు వందలు ఇస్తాను ఇష్టమేనా” అడిగిం
 దామె.

ఇష్టమే అన్నట్లుగా తల ఊపింది.
 తన అస్తిత్వాన్ని కోల్పోయి ఆరేళ్ళు ఏమి
 సంపాదించకుండానే గడిపింది. తనను తాను
 దిద్దుకుంటున్న ఈ సమయంలో ఆ నాలుగు
 వందల రూపాయి కాయితాల్లాకాక ఆమెను
 ఆమెగా నిలిపే వరాల్లా అనిపించాయామెకు.
 ఆ రోజు ద్యూటీ చేసి పిల్లలను తీసుకుని
 ఇంటికి వెళ్తుంటే పురుషోత్తమ్ బాగా పోల్లాడై
 దేమోనని బెరకుగా అనిపించిందో క్షణం. మరు
 క్షణం ఓ విశ్వయానికి వచ్చినదానిలా... స్థిరంగా
 వడి వడిగా ధైర్యంగా నడవసాగిందామె.